

HOWARD FAST

THE LAST FRONTIER

မောင်ထွန်းသူ

နောက်ဆုံးရင်

မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ စာ

(၁)

နောက်ဆုံးမြေဟု အမည်ပေးထားသော ဤဝတ္ထုသည် စိတ်ကူးဝတ္ထုတစ်ပုဒ်မဟုတ်။ တကယ့်ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို အခြေခံ၍ ရေးထားသော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်သည် ။ ဤဝတ္ထုနှင့် ပတ်သက်၍ မူရင်းစာရေးဆရာက

ဤဝတ္ထုတွင် ပြောပြထားသည့် ဇာတ်လမ်းသည် အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုဖြစ်သည် ။ အကယ်၍ မယုံကြည်နိုင်စရာကောင်းသည် ဟု ဆိုငြားအံ့။ မယုံကြည်နိုင်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ထူးခြားသည့် ထိုဖြစ်ရပ်သည် အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည် ဟု သာ ကျွန်တော် ပြောလိုပါသည် ။

ဤဝတ္ထု၌ ပါသည့် ဇာတ်ကောင်များ သည် ဤဖြစ်ရပ် ဖြစ်ပွားစဉ်က အမှန်တကယ် ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ပါသည် ။ ဤဝတ္ထုထဲ၌ ကျွန်တော်ဖန်တီးရယူထားသည့် ဇာတ်ကောင်ဆို၍ ‘ဗိုလ်ကြီးမာရေး’ တစ်ယောက်သာလျှင် ပါပါသည် ဟု ဆိုထားသည် ။

(၂)

ဤဝတ္ထုကို ရေးသူမှာ အမေရိကန်စာရေးဆရာ ‘ဟောင်းဝါဒ်ဖတ်စ်’ ဖြစ်သည် ။ ၁၉၄၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၁၁) ရက်နေ့တွင်

နယူးယောက်စီးတီး၌ မွေးဖွားသည် ။ သူ့ဖခင်မှာ
သာမန်အလုပ်သမားတစ်ဦးမျှသာဖြစ်၍ သူ့မိခင်သည် သူ
လူလားမမြောက်မီ ငယ်စဉ်တောင်ကျေးကလေးဘဝကပင်
ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည် ။

သူ့ဘဝသည် ကမ္ဘာကျော် အမေရိကန်စာရေးဆရာ ဂျက်လန်ဒန်၏
ဘဝနှင့် တူသည် ဟု ဆိုကြသည် ။ သူသည်
ပညာတတ်တစ်ယောက်ဖြစ်အောင် သူ့ဘာသာသူ သင်ကြား
ဆည်းပူးခဲ့ရသူ ဖြစ်သည် ။ သူသည် အသက် ဆယ့်တစ်နှစ်သား
အရွယ်ကတည်းက အလုပ်လုပ်၍ ကိုယ့်ဝမ်းကိုယ်ကျောင်းခဲ့ရသူ
ဖြစ်သည် ။ အသက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်သားတွင် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်
ရေးပြီးခဲ့သည် ။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ပင်ပန်းကြီးစွာ
ရုန်းကန်လှုပ်ရှားခဲ့ရသည့် အတွက် ဘဝအတွေ့အကြုံများ ခြင်း၊
ဆင်းရဲမှုကို ပြင်းထန်စွာ ခါးစည်း၍ ခံရခြင်း စသည် များကြောင့်
အသက်နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ် အရွယ်တွင် ထင်ရှားကျော်ကြားသည့်
စာရေးဆရာတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည် ။

ဒုတိယကမ္ဘာ စစ်ကြီးအတွင်းတွင် ဟောင်းဝါဒ်ဖတ်စ်သည်
စစ်ဦးစီးရုံး ပြန်ကြားရေးဌာနတွင် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းသည် ။
အထူးတာဝန်ဖြင့် အချက်ပြ ဆက်သွယ်ရေးတပ်တွင် အမှုထမ်းခဲ့ရသည်
။ ထို့နောက် စစ်သတင်းထောက် အလုပ်ဖြင့် စစ်မြေပြင်တွင်
အမှုထမ်းခဲ့သည် ။

သူရေးခဲ့သည့် ဝတ္ထုများမှာ အများအားဖြင့် တကယ့် ဖြစ်ရပ်များ
အပေါ် အခြေခံ၍ စိတ်ကူးဖြင့် ဖန်တီးယူသော ဝတ္ထုများ ဖြစ်သည် ။
အထူးသဖြင့်အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးသော စိတ်ဓာတ်မျိုးဖြင့်

ရုန်းကန်လှုပ်ရှားခဲ့သည့် လူတစ်ယောက် သို့မဟုတ် လူတစ်စု၏ ဘဝကို ရေးဖွဲ့သည် က များ သည် ။ သူ၏ ‘လွတ်မြောက်ရာလမ်း’၊ ‘စီးတီးဇင်းတွမ်ပိန်း’၊ ‘အဖိနှိပ်ခံများ’၊ ‘အာဏာ’၊ နှင့် ‘စပါးတကပ်စ်’^၁စသော ဝတ္ထုများ သည် အလွန်လူကြိုက်များ ပြီး ထင်ရှားသော ဝတ္ထုများ ဖြစ်သည် ။ ယင်းဝတ္ထုများ အနက် ‘အာဏာ’၊ နှင့် ‘စပါးတကပ်စ်’ ဝတ္ထုများကို မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုထုတ်ဝေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။

‘ရောမကို အာခံသူ’ ဟူသော အမည်ဖြင့် ဆရာတင့်တယ် မြန်မာပြန်ဆိုခဲ့သည့် စပါးတကပ်စ်ဝတ္ထုသည် မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ် စွဲခဲ့သော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်ခဲ့သည် ။ ကမ္ဘာကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး ကတ်ဒေါက်ကလပ်စ်က ဧရာမကို အာခံသူအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သော စပါးတကပ်စ် ရုပ်ရှင်ကားမှာ လည်း မြန်မာရုပ်ရှင်ကြည့် ပရိသတ်တသသ ဖြစ်ခဲ့သော ဇာတ်ကားပင် ဖြစ်သည် ။

(၃)

ယခု ဤဝတ္ထု ‘နောက်ဆုံးမြေ’ သည် လူဖြူတို့ ၏ ဒဏ်ကို ခံခဲ့ရသည့် အကြွင်းအကျန် ချီယန်နီအင်ဒီးယန်းလူမျိုးစု တစ်စု၏ အနိုင်မခံ မရှုံးမပေးသောစိတ်။ ကြံ့ခိုင်သော ဇွဲသတ္တိနှင့် သနားကြေကွဲစရာအဖြစ်ကို ရေးဖွဲ့ထားသော ဝတ္ထုဖြစ်သည် ။ မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ် နှစ်သက်ကြလိမ့်မည် ထင်ပါသည် ။

မောင်ထွန်းသူ

၁၉၉၁ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ၊ (၂၁) ရက်။

လွန်လေခဲ့ပြီးသော နှစ်ပေါင်းခြောက်ဆယ်က
အုတ်ကလာဟိုးမားပြည်နယ်ကို ‘အင်ဒီးယန်းနယ်မြေ’ ဟု ခေါ်ကြသည်
။ ပူးပြင်းသောနေ၊ ခြောက်သယောင်းသောမြေ၊
ရေခန်းခြောက်နေသောမြစ်များ ၊ အဝါရောင်မြက်ခင်းများ နှင့်
မည်းနက်သော ထင်းရှူးပင်များ သည် ‘အင်ဒီးယန်းနယ်မြေ’ ဟူသော
အမည်နာမကို ခံယူနိုင်ရန် ဖန်တီးပေးထားခဲ့သည့် နယ်ရှိသည် ။

နှစ်ပေါင်း နှစ်ရာတိတိကြာမျှ အမေရိကတိုက်သည် အတားအဆီး
အကန့်အသတ် အချုပ်အချယ်မရှိဘဲ တံခါးဖွင့်ထားခဲ့သည် ။ လူအများ
သည် သမုဒ္ဒရာတစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ ကျော်ဖြတ်၍ ၊ တောင်ထိပ်တစ်ခုမှ
တစ်ခုသို့ ကူး၍ တံခါးမရှိ၊ ဓားမရှိ ဝင်ရောက်ကာ အခြေစိုက်ကြသည် ။
၁၈၇၈ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ တည်ထောင်သော အလုပ်သည်
ပြီးစီးသွားခဲ့၏။ လူအများ သည် တောင်ပေါ်များ ပေါ် တက်ကြသည် ။
တောင်ကြားများ အတွင်းသို့ ဝင်ကြသည် ။ ဤသို့ဖြင့်
နယ်နိမိတ်ဆိုသည် မှာ ပျောက်သွားသည် ။ ‘နယ်နိမိတ်’ ဟူသော
စကားများ သည် သီချင်းများ နှင့် ပုံပြင်များ ထဲမှ လွမ်းဆွတ်တသ
သတိရစရာစကားလုံးတစ်လုံး ဖြစ်သွားခဲ့၏။

မြေပြန့်လွင်ပြင်များ ပေါ်တွင် မြောက်မှ တောင်သို့၊ အရှေ့မှ
အနောက်သို့ မီးရထားလမ်းများ သွယ်တန်းဖောက်လုပ်လာကြသည် ။

အနောက်ဖျား ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့မှ အရှေ့ဖျား နယူးယောက်မြို့သို့
အချိန်နှစ်မိနစ်လောက်ဖြင့် ကြေးနန်းသတင်းပို့နိုင်သည် ။
အချိန်နှစ်ရက်မျှဖြင့် မီးရထားစီး၍ လွင်ပြင်များကို
ကျော်ဖြတ်သွားလာနိုင်သည် ။

တက္ကဆက်ပြည်နယ်သားများ သည် သူတို့ ၏ နွားအုပ်ကြီးများကို
မြောက်ဘက်ရှိ စိမ်းစိုသန်စွမ်းသော မြက်ခင်းကြီးများ ရှိရာ
ဝိုင်အိုးမင်းပြည်နယ် တောင်ကြားများ ဆီသို့ မောင်းသွားကြသည် ။
ထိုအချိန်တွင် ဆွီဒင်များ နှင့် နော်ဝေးဂျီယန်လူမျိုးများ သည်
ဩဇာအလွန်ကောင်းသော မြေများ တည်ရှိရာ ပရေရီးမြက်ခင်းများ
ပေါ်သို့ အစုလိုက်အပြုံလိုက် ရောက်နှင့် နေကြလေပြီ။

အ ချိ န် မှာ အချိန်ကောင်း အခါကောင်း ဖြစ်၏။
အမျိုးသားတစ်ရပ်ပေါ်ထွန်းနေသော ခေတ်ကာလဖြစ်သည် ။
သောမတ်အက်ဒီဆင်က လျှပ်စစ်အလင်းရောင်ကို တီထွင်ပြီး
အမှောင်ထုကို ဖြိုခွင်းလိုက်သော အချိန်ဖြစ်သည် ။ ခါးသီးဆိုးရွားသော
စစ်ပွဲမှ ရရှိခဲ့သော ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များ ပျောက်ကင်းပြီး
စီးပွားရေးပြန်လည် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စ အချိန်ဖြစ်သည် ။

အကောင်းဆုံးသော အရာများ ဖြစ်လာနိုင်ဖို့
အလွန်အလားအလာကောင်းသော အချိန်ကာလတစ်ခု ဖြစ်ပေသည် ။

နိုင်ငံသစ်တစ်နိုင်ငံ တည်ဆောက်နေသည့် ယင်းအချိန် ကာလတွင်
အုတ်ကလာဟိုးမားပြည်နယ်သည် တိုက်ကြီးတစ်တိုက်အတွင်းမှ
ကျွန်းတစ်ကျွန်းသဖွယ် သီးခြားရပ်တည်နေဆဲ ဖြစ်၏။ အခြားသော
နယ်နိမိတ်များ သည် ပျောက်ကွယ်ကုန်ကြပြီဖြစ်သော်လည်း
ဤပြည်နယ် နယ်နိမိတ်ကတော့ အင်ဒီးယန်းနယ်မြေအဖြစ်

တည်ရှိနေဆဲပင် ဖြစ်လေသည်။ ။

အမှန်တော့ ဘုရားသခင်က အမေရိကန်တို့ အား ပေးအပ်ခဲ့သော အမေရိကန်များမှ တစ်ဆင့် အမေရိကန်နိုင်ငံအဖြစ် ကမ္ဘာကြီးအားပေးအပ်ခဲ့သော ပြည်နယ်များ နှင့် နယ်ပယ်ဒေသ အများ အပြားတည်ရှိရာ ဤကုန်းမြေကြီးသည် တစ်ချိန်သောအခါက အခြားသောလူမျိုးများ နေထိုင်ရာ ကုန်းမြေကြီးဖြစ်သည် ။ ထိုလူမျိုးများ သည် ညိုမည်းသော အသားအရောင်ရှိကြသည် ။ ဤနယ်ပယ်အတွင်းသို့ ပထမဆုံးဝင်ရောက်လာကြသော လူဖြူများက ယင်းတို့ အား အင်ဒီးယန်းများ ဟု ခေါ်ခဲ့ကြသည် ။ ဤသို့ဖြင့် သူတို့ သည် ‘အင်ဒီးယန်းလူမျိုး’ ဟု ဖြစ်လာကြပြီး ‘အင်ဒီးယန်းလူမျိုးများ’ အဖြစ် ဆက်လက်တည်ရှိလာခဲ့ကြ၏။

သူတို့ ၏ အသက်မွေးမှုဘဝသည် ရိုးသားအေးချမ်းသော ဘဝဖြစ်သည် ။ အမဲလိုက်သည် ။ ငါးမျှားသည် ။ တစ်ခါတစ်ရံ သီးနှံများ စိုက်ပျိုးကြသည် ။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် သူတို့ အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်ကြသည် ။ လူဖြူအချင်းချင်းအသေးအဖွဲ့ ကိစ္စလေးများကို အကြောင်းပြု၍ သတ်ကြသကဲ့သို့ သတ်ကြခြင်း ဖြစ်၏။ လူဦးရေမှာ အများ အပြားရှိသည် တော့ မဟုတ်။ သူတို့ တွင် သန်းခေါင်းစာရင်းမရှိ။ သို့သော်လည်း လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း သုံးရာခန့်အတွင်းက ခန့်မှန်းချက်အရလူဦးရေ သုံးသိန်းကျော်ခန့်ရှိမည်ဟု ယူဆရ၏။ အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာကမ်းခြေအထိ ဆက်စပ်တည်ရှိနေသည့် ကုန်းမြေအတွင်းပိုင်း နေရာအနှံ့အပြား၌ တည်ရှိနေသော ကျေးရွာများ ၌ အကြီးအကဲတစ်ဦး သို့မဟုတ် အကြီးအကဲများ အုပ်ချုပ်သည့် အုပ်စုကလေးများ အဖြစ် တည်ထောင်နေထိုင်ကြခြင်း ဖြစ်သည် ။ နေထိုင်ရာ၌ လည်း ဘာသာစကားနှင့် ဓလေ့ထုံးစံတူသူ

လူမျိုးစုအလိုက် မျိုးရိုးဇာတိတူသူချင်း အုပ်စုအလိုက်
ပေါင်းစည်းနေထိုင်ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။ ။

သူတို့ တွင် ခွင့်မလွှတ်နိုင်သည့် အားနည်းချက်ကလေး တစ်ခုတော့ ရှိသည် ။ သူတို့ နေထိုင်ရာမြေအား ‘သူတို့ ပိုင်မြေ’ ဟု အစွဲအမှတ်ထားကြခြင်း ဖြစ်သည် ။ သူတို့ အနေဖြင့် သူတို့ ပိုင် မြေအတွက် တိုက်ရခိုက်ရမည်။ အသေခံရမည်ဟု လည်း အလေးအနက် ယုံကြည်ကြသည် ။ သူတို့ အား တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်မှု နည်းပညာနှင့် ဦးရေခွံခွာနည်းများကို သင်ကြားပေးခဲ့ကြသော လူဖြူများကို ပြောင်းလဲသွားအောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပေ။

ထို့ကြောင့် လည်း သူတို့ သည် လူဖြူများအား ပြန်၍ တိုက်ခိုက်ကြသည် ။ သူတို့ ပိုင်ဆိုင်သည် ဟု ယုံကြည်ထားသော မြေအတွက် အပြင်းအထန် အရူးအမူး တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်ကြသည် ။ ဤတိုက်ပွဲများ တွင် သူတို့ သည် အောင်ပွဲမခံနိုင်ကြ။ အရှုံးနှင့် ရင်ဆိုင်ကြသည် ။ အဘယ်ကြောင့် နည်း ပထမတစ်ချက်မှာ သူတို့ သည် ‘အရိုင်းအစိုင်းများ ’ သို့မဟုတ် ‘လူရိုင်းများ ’ ဖြစ်ခြင်း ကြောင့် ပေတည်း။ ဒုတိယအချက်မှာ စ၍ တိုက်သည့် အချိန်မှ စ၍ သူတို့ ၏ လူအင်အားသည် စိတ်ဆင်းရဲစရာကောင်းလောက်အောင် လူဖြူများ ထက်နည်းနေခြင်းဖြစ်သည် ။ တကယ်တော့ ဤစစ်ပွဲ၌ သူတို့ ရှုံးရခြင်းသည် သူတို့ ၏ ကျောက်ခေတ်လူနေမှုဘဝကြောင့် လည်း ဖြစ်၏။

နောက်ဆုံးတွင် သူတို့ သည် စာချုပ်များ လက်မှတ်ထိုးကြရသည် ။ ဤသို့ဖြင့် သူတို့ ၏ အချို့မြေများ သည် သူတို့ လက်တွင်း၌ ကျန်ရစ်ခဲ့သည် ။ သို့သော်လည်း စာချုပ်များကို လူဖြူများ ဘက်က

ချိုးဖောက်ကြပြန်သည် ။ မြေရောင်းချရေး ကုမ္ပဏီများက မြေများကို တစ်စကလျှင် ဆင့်နှစ်ဆယ်မှ ဒေါ်လာနှစ်ဆယ်နှုန်းအထိ တန်ဖိုးသတ်မှတ်၍ ရောင်းချကြသည် ။

ကိုလိုနီနယ်မြေများ သည် အမျိုးသားတစ်ရပ် ဖြစ်လာသည် ။ ထိုအမျိုးသားတစ်ရပ်သည် ကြီးမားပြင်းထန်သော အရှိန်ဖြင့် အနောက်ဘက်သို့ အလုအယက် တိုးသွားနေကြသည် ။ အများက ‘နယ်နိမိတ်’ ဟု ခေါ်နေသော အရာသည် ဒီရေတက်လာသည့် အခါ ပြေးသွားနေသည့် လှိုင်းလုံးကြီးများ ထိပ်မှ လှိုင်းမြှုပ်များ နှင့် တူသည် ။ နယ်နိမိတ်သည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာကမ်းခြေအထိ ဆိုက်ရောက်လာသည် ။ ထို့နောက် အမေရိကဟူသော နိုင်ငံသည် ပေါက်ဖွားလာခဲ့လေသည် ။

သို့သော်လည်း လှိုင်းမြှုပ်၏ အစွန်း သို့မဟုတ် နယ်နိမိတ်တစ်လျှောက်၌ အင်ဒီးယန်းများ သည် ရှိနေကြ၏။ သူတို့ သည် သူတို့ ၏ လူနေမှုဘဝအတွက် ဆက်လက်၍ တိုက်ပွဲဝင်နေကြသည် ။ ပထမတွင် သူတို့ သည် ရက်ရက်စက်စက် တိုက်ခိုက်ခြင်း ခံကြရသည် ။ သို့သော်လည်း အဆိုးအကောင်း ခွဲခြားသန့်စင်တတ်သည့် အသိတရားသည် အမေရိက၌ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာသည် ။ မရှောင်မလွဲသာ၍ မိမိတို့ အား အပြင်းအထန် ခုခံတိုက်ခိုက်နေကြသည့် ညိုမည်းမည်း အသားအရောင် ပိုင်ရှင်အင်ဒီးယန်းများ နှင့် တိုက်ခိုက်နေရသည့် အလုပ်အပေါ်တွင် လည်း ငြီးငွေ့ လာကြသည် ။

ဤလူမျိုးများ အတွက် နေစရာတစ်နေရာတော့ ရှိမှ ဖြစ်တော့မည်ဟု ယူဆလာသည် ။ ယင်းအယူအဆအတွက် အဖြေကို

အုတ်ကလာဟိုးမားပြည်နယ်တွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ကြသည် ။
ဤပြည်နယ်သည် စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ထိုင်းမှ
ိုင်းသော ပြည်နယ်တစ်နယ်ဖြစ်ရုံမက၊ ရှိရှိသမျှ
ပြည်နယ်အားလုံးထဲတွင် ဆွဲဆောင်မှုအနည်းဆုံးသော
ပြည်နယ်တစ်နယ်လည်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လည်း ကွန်ဂရက်သည်
အုတ်ကလာဟိုးမားပြည်နယ်ကို သီးခြားဖယ်ထုတ်ကာ
'အင်ဒီးယန်းနယ်မြေ' ဟု သတ်မှတ်လိုက်သည် ။ ထို့နောက်
အင်ဒီးယန်းများအား ဤနယ်မြေအတွင်း၌ သူတို့ စိတ်တိုင်းကျ
လွတ်လပ်စွာ အခြေချခွင့်ရနိုင်ရန် အစီအစဉ်များ ချမှတ်ပေးခဲ့သည် ။

ဤတွင် ဇာတ်လမ်းတစ်ခုသည်
အုတ်ကလာဟိုးမားပြည်နယ်အတွင်း၌ အစပြုခဲ့သည် ။
ထိုဇာတ်လမ်းသည် မရည်ရွယ်ဘဲ မမျှော်လင့်ဘဲနှင့်
ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုမှ ပေါက်ဖွားလာခြင်း ဖြစ်၏။
ယင်းအဖြစ်အပျက်မှာ လည်း မဟာလူမျိုးတစ်မျိုး၏ သမိုင်းတွင်
အလွန်သေးငယ်သည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်လေသည် ။

* * *